

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ วิจัยสารเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม

เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๔)

ครูผู้สอน ครูธีระพล แก้วคำจันทร์

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ วิจัยสารเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม

กลอนดอกลสร้อยรำพึงในป่าช้า (๔)

คำถาม ?

ภาพนี้ทำให้พวกเราารู้สึกอย่างไร

คำถาม ?

คิดว่าอะไรคือสิ่งที่น่าสนใจ
ในสถานที่แบบนี้

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. อธิบายลักษณะคำประพันธ์ จันท์ลักษณะ
และความหมายจากการถอดคำประพันธ์
กลอนดอกร้อยรำพึงในป่าช้า บทที่ ๑๘-๒๓
ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

๒. อ่านออกเสียงกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
บทที่ ๑๘-๒๓ ได้อย่างถูกต้องตามการแบ่งวรรคตอน
และนำเสนอการวิเคราะห์เนื้อหาและการตีความ
อย่างเป็นระบบ

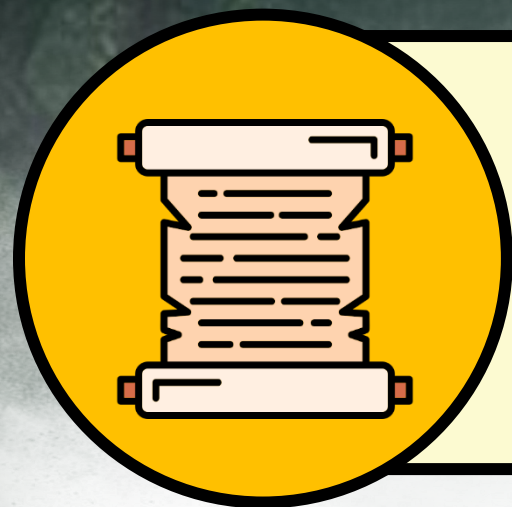
จุดประสงค์การเรียนรู้

๓. ตระหนักและเห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย
โดยแสดงออกผ่านการตั้งใจเรียน และการสะท้อน
คิดถึงข้อคิดที่ได้จากการเรียนรู้

การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม

“กลอนดอกลสร้อยรำพึงในป่าช้า”

บทที่ ๑๘

มักเอ๋ยมักใหญ่

อำพรางความจริงใจไม่แพรงพราย

มุ่งแต่ไปรยเครื่องปรุงจรุงกลื่น

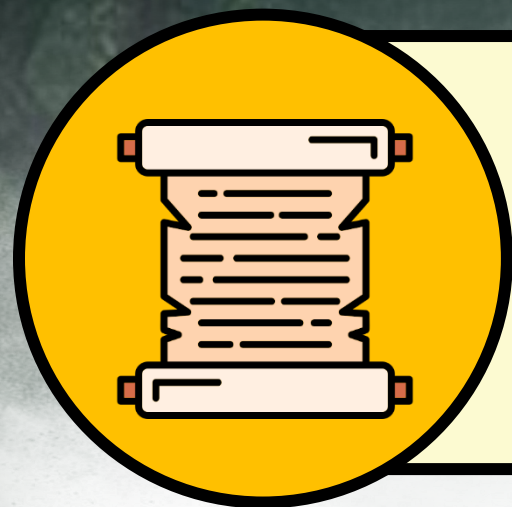
ลงในเพลิงเกียรติศักดิ์ประจักษ์ตั้ง

ก่นแต่ไฟฝันฟุ้งตามมุ่งหมาย

ไม่ควรอายก็ต้องอายหมายปิดบัง

คือความฟุ่มฟายสิ้นสิ้นโอหัง

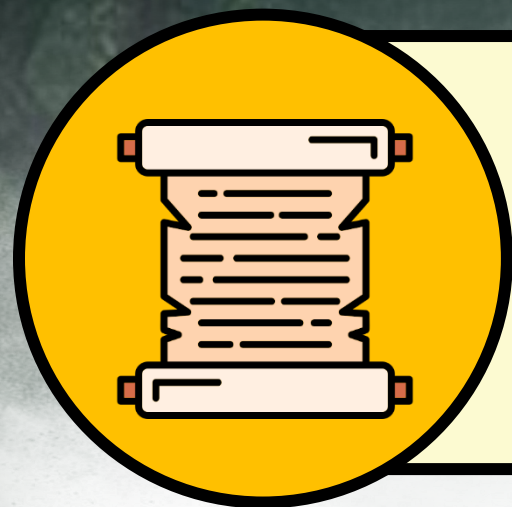
เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตลบเอย

บทที่ ๑๙

ห่างเอ๋ยห่างไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใส่อาตมา
เพื่อรักษาความสราญฐานวิเวก
สันโดษดับฟุ้งส่านทะยานใจ

ห่างจากพวกมักใหญ่ใฝ่หา
ความมักน้อยชาวนาไม่น้อมไป
ร่วมซื้อแจกหุบเขาลำเนาไพร
ตามวิสัยชาวนาเย็นกว่าเอย

บทที่ ๒๐

ศพเอ๋ยศพไพร่

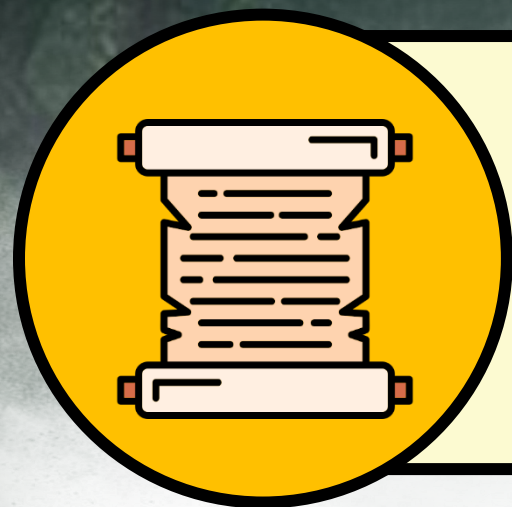
ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน
ถึงบางที่มีบ้างเป็นอย่างเลิศ
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ

ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือชาน

ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ

ก็ไม่ฉูดฉาดเชิดประเสริฐสุนทร

เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอย

บทที่ ๒๑

ศพเอยศพสูง

จารึกคำสำนวนชวนสักการ

ซึ่งอย่างดีก็มีกวีเถื่อน

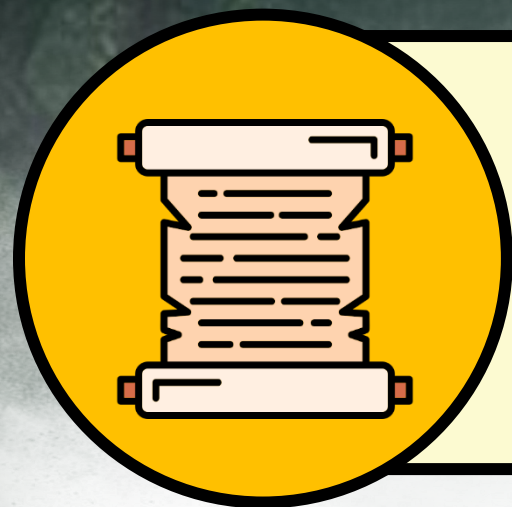
อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม

เป็นเครื่องจูงจิตให้เลื่อมใสศานต์

ผิดกับฐานชาวนาคนสามัญ

จารึกชื่อปีเดือนวันดับขันธ์

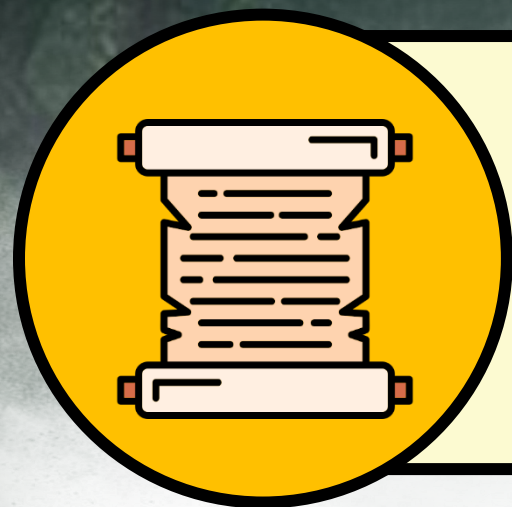
ของผู้นั้นผู้นี้แก่ผีเอย

บทที่ ๒๒

ห้วงเอ๋ยห้วงอะไร
แม้คนลืมสิ่งใดได้สนิท
ใครจะยอมละทิ้งซึ่งสิ่งสุข
ใครจะยอมละแดนแสนสบาย

ไม่ยิ่งใหญ่เท่าห้วงดวงชีวิต
ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย
เคยเป็นทุกข์ห้วงใยเสียได้ง่าย
โดยไม่ช่ายตาไฟอล้ายเอ๋ย

บทที่ ๒๓

ดวงเอยดวงจิต

ย่อมลະชีพเคยสุขสนุกสบาย

ละทิ้งถิ่นที่สำราญเบิกบานจิต

หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง

ลืมนันทกิจการงานทั้งหลาย

เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง

ซึ่งเคยคิดใฝ่ฝันเป็นเจ้าของ

ไม่ผินหลังเหลิ้วมองด้วยซ้ำเอย

นำเสนอผลงาน

โพสต์เตอร์สะท้อนความคิด

ขอมงฟากจากคอร

ใบงานที่ ๕

ชุมทรัพย์คำกลอน

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบงานที่ ๕ เรื่อง ชุมทรัพย์คำกลอน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วิจารณ์เพื่อพัฒนาชีวิตและสังคม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (๕)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๒ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านกลอนดอกสร้อยที่กำหนด แล้วตอบคำถามในหัวข้อต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

ดวงเอยดวงจิตต์	ลืมนิททกกิจการงานทั้งหลาย
ย่อมละชีพเคยสุขสนุกสบาย	เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง
ละทิ้งถิ่นที่สำราญเบิกบานจิตต์	ซึ่งเคยคิดใฝ่ฝันเป็นเจ้าของ
หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง	ไม่ฝันหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอย

๑. ผู้เขียนต้องการสื่อถึงสภาวะใดของ “ดวงจิต” ในบทกลอนนี้ และในสภาวะนั้นดวงจิตละทิ้งอะไรไปบ้าง

คำตอบ _____

๒. จากความหมายของกลอนในวรรคสุดท้ายที่ว่า “หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง ไม่ฝันหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอย” แสดงให้เห็นถึงสภาวะทางจิตใจอย่างไร

คำตอบ _____

๓. บทกลอนนี้ให้แนวคิดหรือข้อคิดสำคัญเกี่ยวกับสัจธรรมของชีวิตในเรื่องใด

คำตอบ _____

ใบงานที่ ๕

ชุมทรัพย์คำกลอน

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

๔. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากบทกลอนนี้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาตัวเองในชีวิตประจำวันได้อย่างไร
คำตอบ _____

๕. ถ้าให้นักเรียนวาดภาพ ๑ ภาพเพื่อสื่อถึงแนวคิดหลักของบทกลอนนี้ นักเรียนจะวาดภาพอะไร
และเพราะเหตุใด

คำตอบ _____

ใบงานที่ ๕

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านกลอนดอกสร้อยที่กำหนด แล้วตอบคำถามในหัวข้อต่อไปนี้
ให้สมบูรณ์

ดวงเอยดวงจิตต์

ย่อมละชีพเคยสุขสนุกสบาย

ละทิ้งถิ่นที่สำราญเบิกบานจิตต์

หมดวิตกหมดเสียดายหมดหมายปอง

ลืมนันทกิจการงานทั้งหลาย

เคยเสียดายเคยวิตกเคยปกครอง

ซึ่งเคยคิดใฝ่ฝันเป็นเจ้าของ

ไม่ฝันหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอย

ใบงานที่ ๕

๑. ผู้เขียนต้องการสื่อถึงสถานะใดของ “ดวงจิต” ในบทกลอนนี้ และในสถานะนั้น
ดวงจิตละทิ้งอะไรไปบ้าง

คำตอบ

ใบงานที่ ๕

๒. จากความหมายของกลอนในวรรคสุดท้ายที่ว่า “หมดวิตกหมดเสียดายหมด
หมายปอง ไม่ผินหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอ๋ย” แสดงให้เห็นถึงสภาวะทางจิตใจ
อย่างไร

คำตอบ

ใบงานที่ ๕

๓. บทกลอนนี้ให้แนวคิดหรือข้อคิดสำคัญเกี่ยวกับสัจธรรมของชีวิตในเรื่องใด

คำตอบ

ใบงานที่ ๕

๔. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากบทกลอนนี้ไปปรับใช้เพื่อพัฒนาตัวเองในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

คำตอบ

ใบงานที่ ๕

๕. ถ้าให้นักเรียนวาดภาพ ๑ ภาพเพื่อสื่อถึงแนวคิดหลักของบทกลอนนี้ นักเรียนจะวาดภาพอะไร และเพราะเหตุใด

คำตอบ _____

สรุปบทเรียน

กลอนดอกลสัร้อยรำพึงในป่าช้า (๔)

สรุป

“กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” เป็นบทประพันธ์ที่พระยาอุปกิตศิลปสารนำมาเรียบเรียงใหม่ให้เข้ากับธรรมเนียมของไทย เพื่อเป็นคติสอนใจให้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย สันโดษ ไม่ยึดติดกับทรัพย์สิน เกียรติยศ ชื่อเสียง เพราะวาระสุดท้ายของชีวิตก็คือ “ความตาย” ซึ่งเป็นการสอนให้คนในสังคมเป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม และรำลึกถึงความตายซึ่งเป็นธรรมดาของโลก

บทเรียนครั้งต่อไป

กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า (๕)

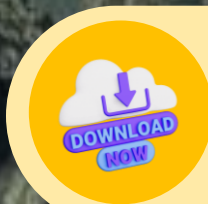

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. ใบงานที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์คุณค่านำพาชีวิต
๒. หนังสือเรียนวรรณคดี ม.๒

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

